

KŁOPOTANIE (1) *sb n*

A sg kłopot(a)ni(e).

Sł stp notuje, *Cn, Linde* brak.

Kłótność: Lepak gdy fie dziwował Albiciades [!] iakoby on [*Sokrates*] tey fwey żenie to kłopotanie mógł ścipieć, odpowiedział *BielŻyw* 48.

Cf **KŁOPOT, KŁOPOTAĆ SIĘ**

MM